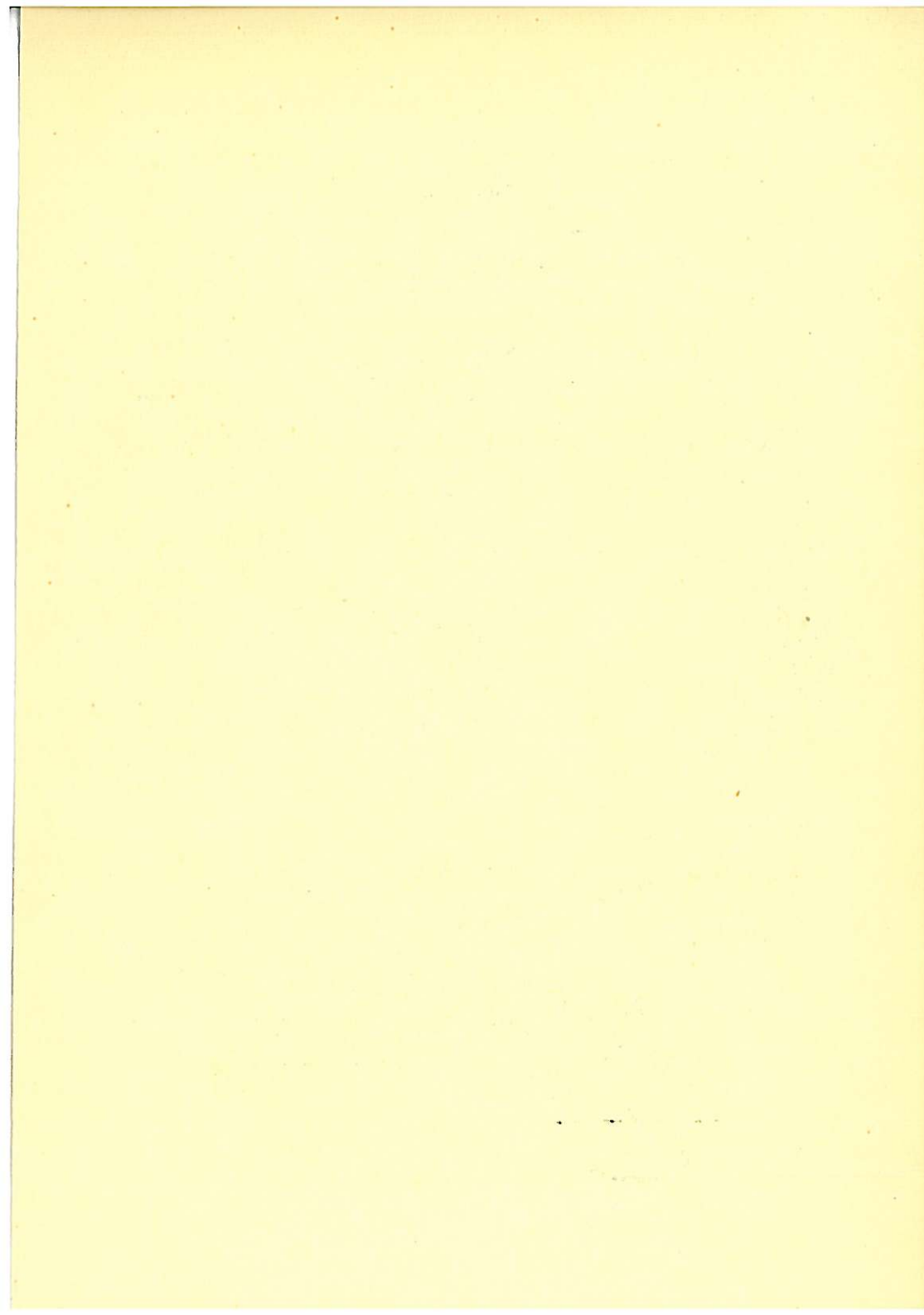

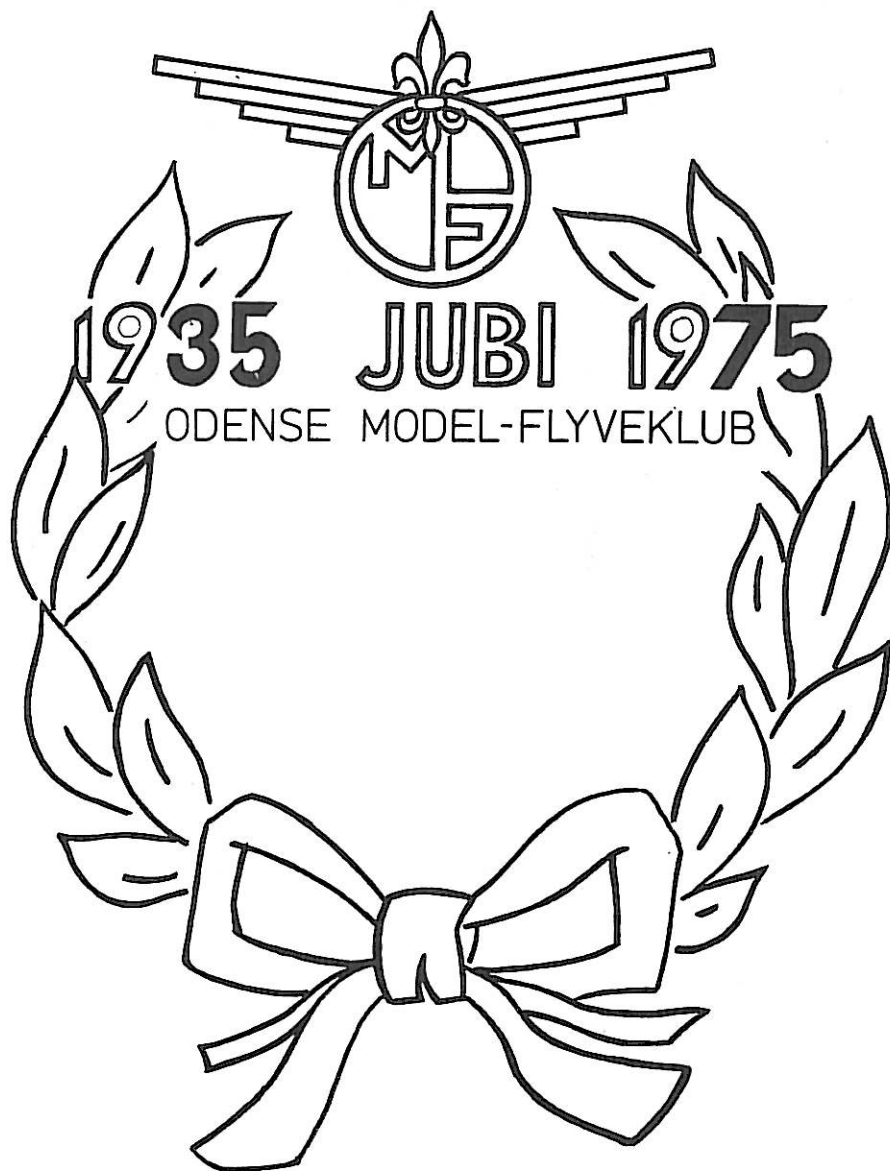

1935 JUBI 1975

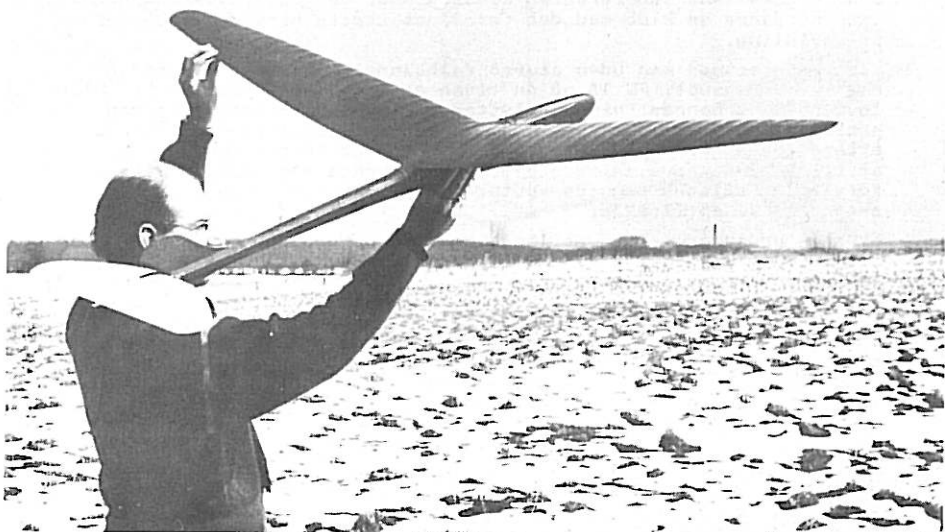
ODENSE MODEL-FLYVEKLUB

Modelflyvning i 40 år.

Da klubben i år runder et hjørne, vil det være interessant at standse op og se tilbage på klubbens fødsel og dens aktiviteter. Ikke fordi vi vil være navlebeskuere, men fordi det kan være opbyggende at høre om de besværligheder, der tidligere er blevet overvundet og at se det perspektiv, der tegner sig. Vort klubliv ville jo ikke gå uden det forarbejde, tidligere medlemmer har lagt i sagen. Dette arbejde alene er grund nok til at deres navne bør nævnes.

Når man nu som medlem af klubben skal dykke ned i de støvede arkivalier for at hente interessante glimt frem i dagens lys, er det måske tilfældigt, hvad man får fat på. Derfor må dette indlæg ikke opfattes som fyldestgørende. Måske sidder nogle af jer inde med oplysninger om hændelser, der med ligeså stor berettigelse burde nævnes. Foruden samtaler med gamle medlemmer, er de kilder, jeg har kunnet øse af FLYV og et svensk modeltidsskrift, der nu er gået ind. I begge tilfælde er det PW, der har stået som forfatter.

Klubben startede i 1935. Tidligere havde der været lidt modelflyvning i de eksisterende svæveflyveklubber. Således blev der allerede 1909 fløjet med modeller i en nystartet klub i København, men modelflyvningen måtte ske ved siden af svæveflyvningen i klubben, så ideen fængede ikke rigtigt. Der kom først gang i modelflyvningen, da man i 1935 startede en klub, der udelukkende havde denne gren på programmet. PW fortæller, at han selv begyndte med en gummimotormodel, som hans far bragte hjem fra England i 1929. Senere blev der brugt tyske legetøjsmodeller, men det var først da Knud Flensted-Jensen i sin bog om "Modelflyvning" fra 1934 bragte tegninger af tysk-inspirerede svævemodeller, at der kom gang i arbejdet.

Clauson Kaas traf en dag Per Weishaupt, som bar en model under armen. I samtalens løb foreslog Clauson Kaas de modelflyveinteresserede at danne en klub med det formål at støtte hinanden i den videre udvikling.

Klubben startede man uden større falbelader en søndag formiddag hos Per Weishaupt. PW lå på en divan og læste sine forslag til klubbevægt højt. Johannes Thinesen lyttede en smule distret, idet han samtidig læste i "The Aeroplane". Axel Boye spejdede ud ad vinduet efter søde piger og hans broder studerede et Polzinplan. - Ingen af tilhørerne havde således noget at indvende mod formand Weishaupts forslag og således blev de vedtaget. - Klubben eksisterede. Dette skete den 7. april 1935.

Klubben udviklede sig i stilhed. Man hvervede medlemmer blandt skolekammeraterne. Et egentlig klublokale havde man ikke, men brugte formandens kælder. Her byggede man også modeller. I efteråret 1935 trådte DM-F frem i dagens lys for første gang, idet man arrangerede et flyvestævne på Marslev flyveplads. Da man ingen stopure havde, måtte man lave håndstart og derefter måle det antal meter, modellen gled. Thinesen vandt med 29 meter, - en præstation, der efter nutidens målestok også kan accepteres. Klubben bestod nu af 23 medlemmer med 30 modeller og man havde en kassebeholdning på kr. 9,25 i gangbar dansk mønt.

I januar 1936 afholdt man udstilling og til det brug fremstillede man et klubmærke, der med enkelte modifikationer stadig anvendes. Det pryder forsiden af dette hæfte. Udstillingen rummede 17 modeller og der var fremstillet et 16 sidet katalog. Arrangementet gav overskud og funderede klubbens økonomi - således steg medlemstallet til 101 og kassebeholdningen til 325 kr. Det store medlemstal var dog svært at opretholde, og man måtte registrere et frafald i løbet af sommeren. Det var dog over halvdelen af de ca. 100 medlemmer, der blev så begejstrede, at de vedblev at flyve sommeren igennem.

Hvad var det så man fløj med? - For det meste var det svævemodeller, bygget efter tyske tegninger, hvorefter de mest benyttede var Baby og Strolch, - men man kunne også se mange mærkelige gummimotormodeller. Baby var en udmærket begyndermodel med en spændvidde på 1,20 m og med et planareal på 22,5 dm². Sammenligner man med vores Pjerri 75, var det altså en relativt stor begyndermodel. I begyndelsen af 60-erne søgte man igen at gå op til denne størrelse begyndermodel, men ideen fængede ikke rigtigt, idet begynderen så hellere med det samme ville starte i klasse A-2.

I 1937 under klubbens anden formand, Ebbe Kring, skaffede man sig et byggelokal. En udstilling blev arrangeret. Denne aktivitet blev samtalestof og årsag til flere klubbers start, - men økonomisk gav den bagslag. Nu startede de pinsestævner på Pilebakken ved Tommerup, som blev en tradition i en del år fremefter. Det første pinsestævne blev samtidig den første landskonkurrence for modelfly.

Gennem FLYV blev der propageret for oprettelse af modelflyveklubber landet over og i august 1937 blev disse klubber på initiativ af DM-F sluttet sammen i Dansk Modelflyver Forbund.

Nu fulgte et år, hvor man udefra ikke mærkede meget til klubben. Under formand Jørgen Nissens ledelse konsoliderede mandsig, holdt en enkelt udstilling og begyndte regelmæssige bestyrelsesmøder. I december 1938 indviedes klubbens lokaler i Dronningensgade og her holdt man så til indtil sidst i 50-erne. Den stille tid havde sin forklaring, idet nogle af de mest aktive medlemmer var begyndt at bygge en skoleglider. Organisationen med faste bestyrelsesmøder og et fast tilholdssted, betød meget for klubbens indre liv og det var

uden tvivl dette der betingede klubbens sammenhold.

Selvom man nogle år endnu dyrkede skræntflyvning, blev landsstævnet på Pilebakken i 1939 dog det hidtil største stævne med skræntmodeller, der endnu er holdt i Danmark. 95 deltagere med 127 modeller. Vejret var ikke det bedste, men OM-F hævdede sig godt i konkurrencen. 1939 var også året hvor man begyndte at højstare svævemodeller og denne startmetode har været de minerende siden. Nissen og Richard Jensen var i 1939 de første danske deltagere i en større international konkurrence, nemlig King Peter's Cup i London. 1939 stod også i rekordernes tegn, idet man fløj næsten hver søndag. Klubben havde fået en meget farlig konkurrent i modelflyveklubben Cirrus, Holte. Sommeren igennem skiftedes disse to klubber til at besidde flest rekorder. Et OM-F medlem kom op på 50 forbedringer af årsrekorden den sommer.

Besættelsen i 1940 bevirkede, at vi ikke fik mere balsa og motorgummi, så den begyndende blomstring af gummimotormodellerne døde i sin vorden. - Til gengæld fik svævemodellerne en ny blomstring gennem Svend Skou's Weihe. Interessen blev støttet af avisomtale, idet en Weihe gik i termik ved Lundtoftestævnet 1941. Begivenheden kom på forsiden af Berlingske Tidende. Weihe blev forende i Skandinavien og konstruktionsideen gav stødet til oprettelsen af A-2 klassen som international konkurrenceklasse. A-2 klassen benævnes jo ofte af engelsktalende som Nordic-klassen.

1940-43 var G.-V. Binderkrantz formand og man arbejdede med svævemodeller, skalamodeller og indendørsmodeller. Begge de to nye områder havde også OM-F'ere som fremstående deltagere. Indenfor dette tidsrum flyttede DMI til Odense, hvor firmaet har haft til huse siden, - nu under navnet Dansk Hobby.

1943-46 var under Aage Høst Aaris's ledelse. I dette tidsrum kom der fra tysk, svensk og finsk side nye ideer om modellernes udformning. Disse ideer blev mødt med en vis modstand fra OM-F skolen, der blev beskyldt for at være konservativ. Klubbens konstruktionsideer gik i korthed ud på, at modellerne skulle have en "dybde i kroppen", store glatte flader uden at lade sig forlede til så utrerede typer, som man så andetsteds. Dog, OM-F modellerne ændredes efterhånden noget og specielt blev de gjort enklere at bygge.

Sct. Hans aften 1944 holdt OM-F sit sidste Odinstårns-stævne og da krigen forhindrede nordiske konkurrencer, klarede man sig med telegrafmatcher, hvor særlig kampene med Vingarna i Sverige gav gode resultater.

I juni 1945 afholdtes et flyvestævne ved Marslev. Flere modeller fløj bort i termik og under en trimstart før stævnet fløj også Mogens Erdrups ME-14 væk. Den blev fundet et par dage efter ved Højby Lyng ved Nykøbing Sjælland. - Det blev den første motorløse krydsning af Storebælt og samtidig ny absolut distancerekord på 85,55 km. Flyvestrækningen blev udmålt efter FAI's regler og indberettet som rekordforsøg og sidst i maj 1946 blev Mogens Erdrups flyvning anerkendt som verdensrekord.

Tiden efter krigen medførte meget nordisk samarbejde og OM-F var da også vært for både NL og VM i Beldringe, hvor flere DM også har fundet husly.

Interessen for modelflyvning var stigende gennem begyndelsen af 50'erne, men toppede i 1954. I den sidste del af dette årti kunne man overalt spore en dalende interesse for modelflyvning. Dette gik heller ikke blidt over OM-F, idet medlemstallet skrumpede ind til det halve. Dog holdt medlemstallet sig herefter stabilt. Søger man efter grunden til denne stagnation, må det nævnes, at en del af klubbens ledere forlod byen, andre byggede svævefly og bestyrelsen havde måske ikke i tide udset sig lederemner. Derfor blev kontinuiteten brudt og andre klubber blev toneangivende.

Vi hentede dog hjælp fra gamle støtter som Carl Hest Karis og J. Surlykke Petersen og kunne på den måde holde klubben levende, men vi måtte dog slippe det faste byggelokal i Dronningensgade og har herefter været henvist til at holde klubmøde først på Rulernes Legatskole og da Fyens Studenterkursus flyttede ind her, fortrakke til Jernbanegades skole, for nu at holde til på Hjallese skole.

At vi ikke i 60-erne har haft mulighed for at svinge os op over et medlemstal på omkring de 25 har sikkert flere grunde. Jeg vil pege på en væsentlig grund, der er uløseligt bundet til hele sporten: Modelflyvning er i høj grad en kvalitetssport, idet den stiller høje krav til sine udøvere såvel i teknisk, håndværksmæssig, som i karaktermæssig henseende. Kommer medlemmerne ikke så tæt på modelflyvningen, at de ser udfordringen heri, er der fare for, at de hurtigt taber gnisten og falder fra igen.

I 1960 skete der en revolution i klubben, idet de "linestyrede" og de "fritflyvende" medlemmer ikke kunne se værdien af at trække på samme hammel. Derfor sprængtes klubben og "de linestyrede" dannede klub 316, der så arbejdede videre med det nævnte speciale.

Tiden omkring 60 var også bevæget på andre måder. Klubbens ledelse, der nu var temmelig ung og uerfaren, tabte et par sager på gulvet, hvilket medførte, at vi måtte sende en gavecheck fra Danalim retur med tak for lån og undskyldninger. Klubben havde simpelt hen ikke så megen indre styrke, at den kunne gennemføre konkurrencen. Den eneste mulighed for at komme ud af uføret var at bede et modent medlem om at rede trådene ud. Mogens Birchlov var manden der kunne og gennem hans formandsperiode indtil 1966, blev der skabt ordnede forhold og en hel del af de traditioner, vi i dag hæger om blev ligeledes startet her.

Vort medlemstal svingede mellem 20 og 25 og det viste sig, at dette antal kunne bære klubbens drift. En del af medlemmerne havde lagt praktisk modelflyvning på hylden, men da de alligevel opret holdt deres medlemsskab af klubben, opfattede vi det som et ønske om, fra deres side, at bidrage til at andre unge kunne få den samme glæde af modelflyvningen, som de selv havde haft. Det var en moralsk og økonomisk støtte, vi i klubben var, og er, meget taknemmelig over.

I 1966 overtog Bent Sehested formandsposten. Samtidig fik klubben en saltvandsindsprøjtning, idet et tidligere medlem og 3 nye emner viste sig at være så dynamiske, at de startede en karriere, der ikke er sluttet endnu. - KDA gennemførte samtidig et klublederkursus, hvor vi havde 2 mand med. Traditionerne, der startede i Mogens Birchlovs tid, blev videreført. Vi fløj klub- og Fyensmesterskab i de 3 internationale klasser, - havde hvert år deltagere med på modelflyversommerlejr på flyvestation Vandel - og vort blad "Nyt fra OM-F" så dagens lys. Bladet blev uden tvivl det stærkeste bindeled mellem de aktive og de passive medlemmer. Bladet nåede at udkomme med 27 numre i en 5-årig periode, inden arbejdet blev for stort for den gamle redacteur.....

De modeller, vi fløj med var hovedsagelig Pjerri 75, Skymaster og Stratos - efterhånden suppleret med en del Sans Egal. I wakefield startede vi vel alle med Nille V og gasklassen var domineret af Steen Agners Janne og Georges Fullers Dixielander. Kontakten med Hurricane og Termik på Sjælland, betød nye tanker og ideer. Peter Stengade startede sin Snoopy, der gennem Henrik Iskov og Finn Bjerre udkrystalliserede sig i A-2'eren Initium, som bruges på vores byggekursus.

Da modelflyveklubben Musvågen i Hejnsvig efterhånden var den eneste

aktive klub vest for Storebælt, foruden OM-F, var det naturligt, at vores kontakter blev vendt mod vest. Vi gennemførte vår- og høstkonkurrencer samt forskellige postkonkurrencer sammen. De daglige flyvninger fandt sted på Store Højstrup og på konkurrencedagene fløj vi på Zastrov og senere på Ørritslevgaard.

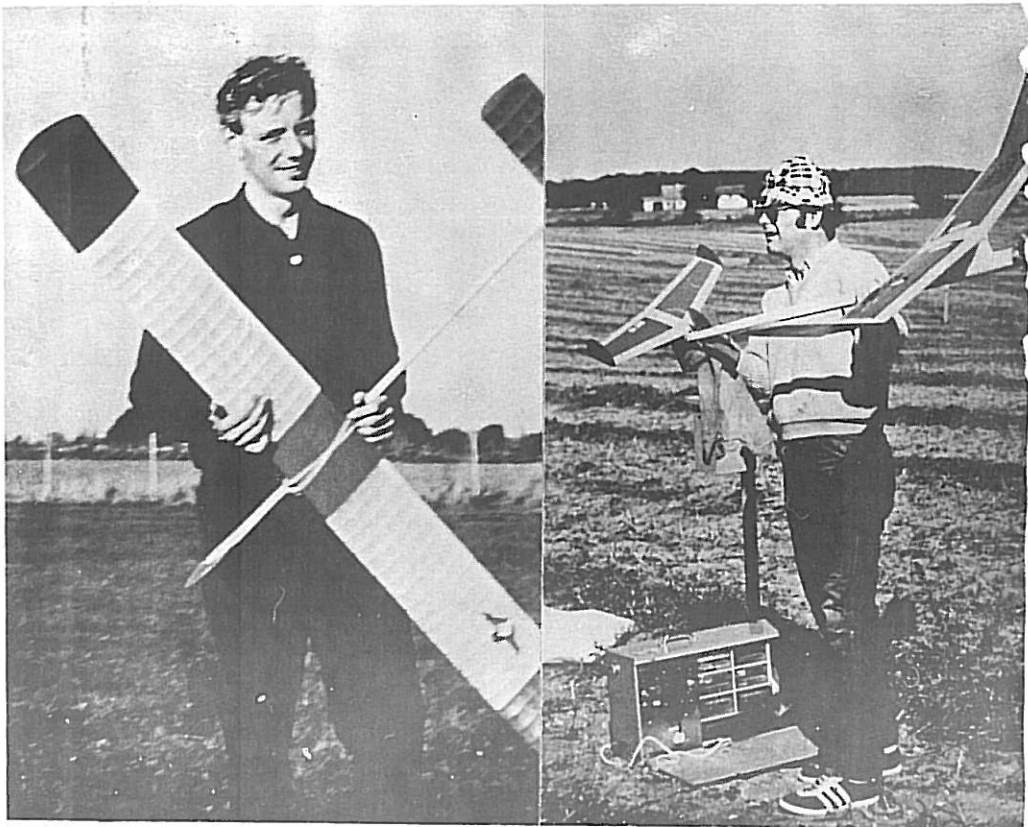
I bestyrelsen var der enighed om, at en levedygtig juniorafdeling var betingelsen for klubbens kontinuitet. Derfor satte vi på en gruppe nye medlemmer, der blev hjulpet så langt med sporten, at de kunne fortsætte af egen drift. I dag tæller vor juniorafdeling 12 mand.

Ungdomsoprøret mærkedes ikke i klubbens indre, men i dens forbindelse til KDA og senere FF-unionen. Hos en del af de ca. 500 modelflyvere i Danmark opstod utilfredshed med den service KDA kunne tilbyde. Modelflyvesektionen sprængtes og der dannedes en FF-union, en CL-union og en RC-union.

Denne bratte opvågning i det fri satte skub i bestyrelsen. Vi indså, at vi selv måtte udvikle klubben, så den kunne klare sig selv.

Under loven om ungdomsskole og fritidsundervisning fik vi startet et byggekursus under Finn Bjerres ledelse. Succesen var hjemme og forsøget løb videre det følgende år. Samtidig voksede interessen for radiostyring hos en del af vore medlemmer og klubben dannede en RC sektion (se den specielle RC artikel).

I 1973 overtog Finn Bjerre formandsposten og klubben havde nu så stor indre styrke, at den kunne påtage sig - og gennemføre - danmarksmesterskabet i fritflyvning på Zastrovs jorder vest for Beldringe. - På grund af uddannelse måtte Finn slippe tojlerne i 1974. 1974 var også året, hvor vi gennemførte 2 store PR arrangementer og fik en tilgang på 19 medlemmer.

Sportsligt har klubben også kunnet hævde sig, idet OM-Fmedlemmer i de sidste 2 år har opnået

5 danmarksmesterskaber
1 nordisk mesterskab

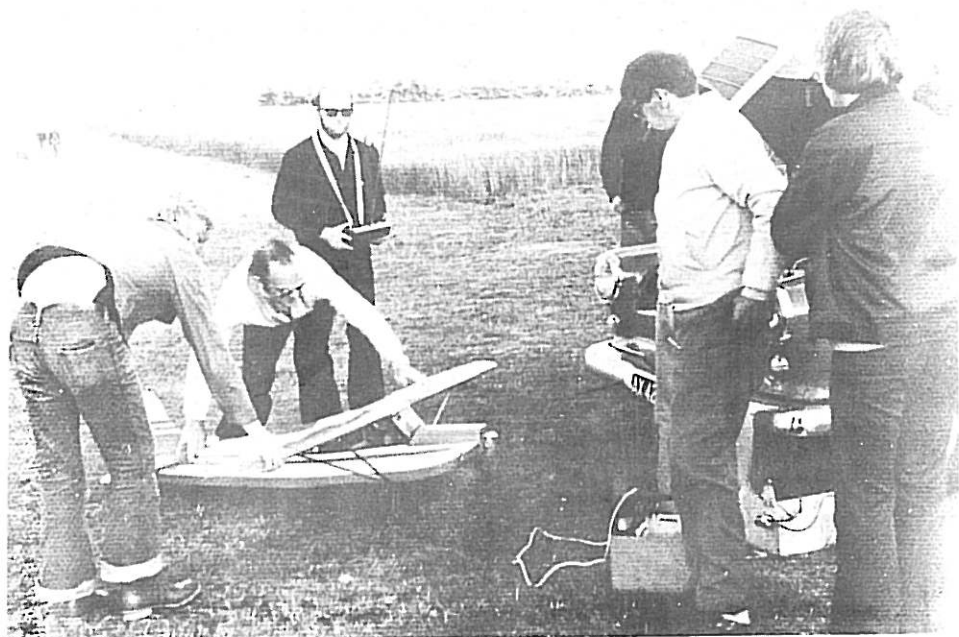
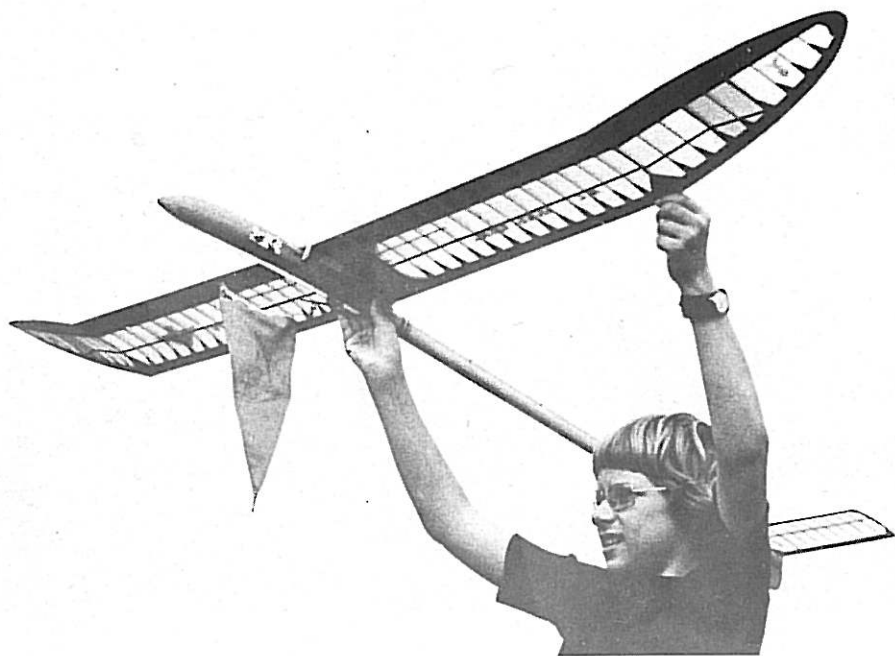
med svævemodel.

Pr. 1.1.1975 tæller klubben 37 seniorer, 12 juniorer og 3 æresmedlemmer. Formanden i fødselsdagsåret (jubiåret) er Bjarne Jørgensen, en gammel kending i faget, der på mere end en måde viser vejen:

Først flyver man konkurrenceflyvning, - så gifter man sig,.... og når børnene bliver store nok til at holde en A-1'er, kommer de med i klubben.

Sigtet er klart: OM-F. Bliv selvsupplerende ! ! !

Til lykke med de 40 år
tuse

..... Langsomt ruller flyet frem til startpladsen og drejer op i vinden. Piloten afprøver rorene - og giver gas. - Motorens svage tikken stiger til en hidsig snerren. Flyet accelererer hurtigt for at "take off" i en blød afpasset vinkel. Godt fri af jorden svinger flyet til venstre - gassen tages lidt af og højderorstrimmene justeres. - "HOV" ! Hvad er nu det ? ? Langsomt ruller flyet om sin længdeakse og fortsætter flyvningen på ryggen. Noget må være galt ! Nu følger KUBANSK OTTETAL, UDVENDIGE LOOP, LØBENDE OTTETAL og TOP HAT. Har piloten mon fået et ildebefindende ? - Men nej, han står jo der - ikke mere end et par meter fra mig og ser ikke ud til at fejle noget.

GLEMTE JEG AT FORTÆLLE, AT FLYET ER EN RADIOSTYRET MODEL ??

Motorlarmen forstummer, - og der kommer modellen ind til landing. Blødt tager den jorden og ruller af. Lidt gas - modellen svinger rundt og kommer ned mod startpladsen.

For blot 15 år siden, var en flyvning som den netop beskrevne kun noget, som ganske få modelflyvere her i Danmark kunne klare. I dag kan den ses næsten hver lørdag/søndag sommeren igennem på klubbens flyveplads.

Den udvikling, der er sket indenfor den elektroniske industri, siden man for alvor begyndte at "se efter Månen", har muliggjort, at der i dag kan købes fjernstyringsanlæg, der både er overkommelige i pris og særdeles stabile. De gamle "Bang - Bang"anlæg, med deres følsomme relæer og ringe selektivitet, er nu blevet erstattet med proportionalanlægene, der muliggør en langt bedre styring. De tider er forbi, hvor flyvetiden for en model kun var en brøkdel af byggetiden. I dag er det ikke et særsyn at se en begynder stil-

le til syn med sin model - få rettet et par småfejl - og derefter gå i luften med en ældre modelflyver "bag ryggen". Efter ganske få flyvedage kan "læreren" godt se sig om efter en ny elev, - for nu er den første svære begyndelse gjort, - og kun ved landing må der stadig lidt hjælp til. Modellen er stadig hel og pæn, og det er der store chancer for at den er - også til næste år. (Det er i øvrigt hensigten at starte et begynderkursus i R/C for DMF^s medlemmer, hvor man i teori og praksis vil få gennemgået grundbegreberne for flyvning med radiostyrede modeller.)

1974 var et godt år for DMF^s radiostyringsafdeling. Vi fik mange nye medlemmer, der næsten alle har holdt dampen oppe. De første måneder af 75 får os til at tro, at vi i indeværende fødselsdagsår vil få en aktivitet som ingensinde før, idet vi allerede i årets to første måneder har fået 5 nye medlemmer.

De radiostyrede svævemodeller går en god sæson i møde, efter at Niels Hallin har brugt det meste af vinterens byggetid til at fremstille et motorspil til optæk af svævefly. Svæveflyvninger foregår fortsat på Store Højstrup, mens motorflyvningerne holder flyttedag engang i løbet af sommeren.

DMF er blevet tilsluttet R/C-unionen, og vi håber derigennem at få nogle stævner her til Fyn, idet der i klubben er en voksende interesse for konkurrenceflyvning.

Jubileumsåret markeres ved klubmesterskab i R/C-motor den 27. juni og senere på året, den 7. august, Fynsmesterskab.

Arne

Billederne gengiver følgende situationer:

- side 3 Aage Høst-Aaris' A-2 fra OM-F skolen
- side 5 øverst Moderne svævemodel, klasse A-1
nederst Fødselsdagsudstillingen 1970
- side 8 øverst Dommervirksomhed under DM 1973 på Zastrov
nederst Peter Stengade med Snoopy, klasse A-2
- side 9 øverst ...klar til højstart, DM 1973
nederst Arne Hansen med sin A-2, Zastrov 1973
- side 10 Fra Jubikonkurrencen 1970, Store Højstrup
- side 11 venstre Steen Agner med gasmotormodel, klasse D-2
højre Tage med Skymaster II
- side 12 øverst Sans Egal klar til højstart, klasse A-2
nederst Fra besøg hos Grindstedklubben, R/C
- side 13 Halvskalamodel, R/C
- side 14 R/C svævemodel under gummitovstart, Højstrup
- side 15 Claus, Danmarksmeister 1973, klasse A-2 junior

Bestyrelsen har følgende sammensætning:

- Formand Bjarne Jørgensen, Næsbyhave 66, 5270 Næsby
- Kasserer Niels Roskjær, Dybendal 29, 5750 Ringe
- Sekretær Kai Christiansen, Fredensgade 36, 5000 Odense
- Bestyrelsesm. Arne Jensen, Søgårdsvej 9, 5750 Ringe
- Flyveleder FF Børge Brønserud, Østergade 1, 5492 Vissenbjerg
- motor RC Arne Jensen, Søgårdsvej 9, 5750 Ringe
- svæve RC Niels Hallin, Rulkehøjen 37, 5260 Hjallese
- Suppleant Ebbe Rasmussen, Rørmaen 15, 5270 Næsby

Heftet er udsendt af Odense Model-Flyveklub
Næsbyhave 66, 5270 Næsby (09) 18 02 30

Opsetning og tryk: UKITUSE off-set, Orionvænget 10
Pårup, 5000 Odense (09) 16 19 52..

